يوسف رِي وارتا ٻِيجو حصو

وارتايان را ٻيجا ڪتاب پڻ آسان ڪنهين موجود آهين.

- دُنيا رِي شرُوعات
- پاپ رِي شرُوعات
- نوح رِي وارتا
- اِبشوَر رو ابراهِيم نا آزماڻ

ڊاٽِي لِٽريچر ٽرانسليشن پروجيڪٽ

يوسف رِي وارتا

ٻِيجو حصو

Title: The Story of Joseph 2nd part

Language: Dhatki

Illustrations: All Illustrations are used with permission from Cook International © David C. Cook Publishing Co.

Publishing: Dhati Literature Translation Project

Edition: First

Date: June 2023

Story: From the book of Genesis

ٽائيٽل: يوسف رِي وارتا بِيجو حصو

ٻولي: ڈاڻڪِي

فوٽُو: ڈيوڈ سِي ڪُڪ پبلِشنگ ڪمپنِي رِي موڪل سين استعمال ڪريا گيا آهين.

ڇاپڻ واڙا: ڈاڻِي لِٽريچر ٽرانسليشن پروجيڪٽ ميرپورخاص سنڌ، پاڪستان.

ڇاپو نمبر: پيهلڪو

تعداد: 250

تاريخ: جُون 2023

وارتا: بائيبل ۾ پيدائش ري ڪتاب باب 41 سين 50 تائين.

يوسف آپري پايان سين اِين ڪهيو

اَوهان تو مين سين نا اِنصافي ڪري تِي پٽ اِيشوَر اُوئي نا يلائِي ۾ بدلائي ڇڏيو تہ جين او گهٹان ماڙهُوئان رِي جان بچائي، جين هيٹان ٿي رهيو اَهي.

پيدائش: 50 آڌيا اُوئي رو 20 وچن

پُوري ٻيان سالان سين پَڇي مِصر مُلڪ ري بادشاھ ٻہ سپنا ڏنا تڏهين بادشاھ مِصر ري سجان جادُوگران آن اُتلان سجان ڏاهان نا منگايا آن آپرا سپنا اُوئان نا سنيڙايا. پٽ اُوئان ۾ ڪو پٽ بادشاھ نا سپنان رو مطلب ڪو سنيڙائي سگهيا.

فرعون بادشاه ري نوڪران ۾ هيڪي نوڪر جڏهين او جيل ۾ هتو تڏهين اُٹ اُوئي ري سپني رو مطلب يُوسف سنيڙايو تو.
اِيئي نوڪر فرعون بادشاه نا يُوسف ري باري ۾ سنيڙايو.
فرعون بادشاه يُوسف نا جيل سين منگايو يُوسف فرعون نا ڪهيو:"اِيشوَر تين تي ظاهر ڪريو اَهي تہ آٹ واڙي وقت ۾ ڪِي ٽيسي. پوري مِصر مُلڪ ۾ ست سالان تائين مڙهي گهٹو

فصل ٹيسي آن ست سال ڏُوکاڙ پڙسي۔ ”يُوسف فرعون بادشاه نا هيڪ صلاح ڏِنِي تہ ” آڻ واڙي ست سالان ۾ فصل پيڙو ڪري ڪِي تہ جڏهين ڏُوکاڙ پرسي تڏهين اَوهان ڪنهين دان هوسي۔ هي ضرُورِي اَهي تہ ڪهي سمجهدار ماڻهُو نا جوئو تہ جين او اي سجو ڪم ڪري۔“فرعون مڙهي گهٽو خُوش ٹيو آن اُوئي يُوسف نا مِصر مُلڪ تي وزير ٹاهي چڏيو۔ فرعون بادشاه سين پَڇي ٻيجي نمبر تي يُوسف رو عهدو هتو تو اي جمح ڪرڻ واڙو سجو ڪم يُوسف ري حوالي ڪري چڏيو۔ فرعون يُوسف رو ويهان ڪري چڏيو۔ فصل ري سُڻي سالان ۾ مِصر ري ماڻهُوئان يُوسف ري نظر شانِي ۾ سجو اناج گُدامان ۾ پيڙو ڪريو۔ اِيئي سين پَڇي سُڻا فصل واڙا سال ختم ٹيا آن ست ڏُوکاڙ واڙا سال شروع ٹيا۔

7۔ يوسف ري پايان يوسف سين ڪڏهين معافي منگِي؟

8۔ اسين يُوسف رِي زندگِي سين معافي ري باري ۾ ڪِي سِکان تا؟

سجِي دُنيا را سجا ماڑهُو اناج ليٹ سارُون مِصر ۾ يُوسف ڪنهين آتا. يعقُوب ري علائقي قنعان ۾ پٽ ڏُوکاڙ پڙيو تڏهين يعقُوب آپري ڏِکران نا مِصر ۾ اناج ناٽي سين ليٹ سارُون ميهليا. يُوسف مِصر مُلڪ رو وزِير هتو آن ايهيج مُلڪ ري سجان ماڑهُوئان نا ڏان ويچي ڏيتو. يُوسف را پائِي پٽ اُوئي ڪنهين آيا آن آپرو سِيس نِمائي اُوئي نا نمسڪار ڪريو.

سوال

1. فرعُون بادشاھ سپنان رو مطلب سنيڑاڻ سارُون ڪي نا منگايو؟

2. فرعُون بادشاھ يوسف نا ڪيھڑو ڪم سونپيو؟

3. يعقُوب آپري ڏِکران نا اَناج ليٹ سارُون ڪِٽ ميلهيا؟

4. جڏهين يوسف آپري پايان نا روتي ڏنا تو اُوئي تي ڪيھڑو اثر ٿيو؟

5. پيھلڪِي وراتا ۾ يوسف ري پايان يوسف سين ڪيھڑا ڪيھڑا ظُلم ڪريا؟

6. پچي پٽ يوسف ڪي ري ڪري آپري پايان رِي مدد ڪِري؟

يُوسف آپري پايان نا جوئي اوڙکي گيو پٽ اُوئي اُوئان سين ايهڙي نمُوني وات ڪرِي تہ جين او اُوئان نا اوڙکي ئي ڪوتو. يُوسف اُوئان نا روب سين پُڇيو تہ، ”اَوهِين ڪاها سين آيا اَهو؟“ اُوئان ڪهيو تہ، ”اَسِين ڪنعان مُلڪ سين ڏان ليٹ سارُون آيا اَهان. “. پَڇي يُوسف نا او سپنا ياد آيا جڪو اُوئي اُوئان ري باري ۾ ڏِنا تا. يُوسف اُوئان نا ڪهيو تہ، ”اَوهِين اِيئي مُلڪ رِي جاچُوسي ڪرڻ آيا اَهو.“ اُوئان اُوئي نا ڪهيو تہ، ”نہ سائين، اَسِين تو تاهجا نوڪر اَهان آن ڏان ليٹ آيا اَهان. اَسِين سجا آپت ۾ سگا پائِي اَهان. اَسِين سڀ ڪهان تا تہ اَسِين جاچُوس ڪو اَهان.“ يُوسف ڪهيو تہ، ”نہ، اَوهِين اَسانجي مُلڪ رِي جاچُوسي ڪرڻ آيا اَهو. پڇي يوسف اُوئان نا ترنان ڏينهان تائين جيل ۾ رکيا.

آپري اَبا ري مرڻ سين پَڇي يُوسف را پائِي آپت ۾ ڪهڻ لگا تہ، ”تي سگهي تو تہ هي يُوسف اَسان سين دُشمنِي ڪري آن اَسانجِي سجِي بُرائِي رو پُورو بدلو ليسي. “اِيئي ري ڪري اُوئان يُوسف نا اي ڪهي ميلهيو تہ، اَبا آپري مرڻ سين موهر اي حُڪم ڏِنو تو تہ،” اَوهِين يُوسف نا ڪهيا تہ، ’تاهجي پايان تين سين نا اِنصافِي ڪرِي تِي، هي تُون اُوئان نا معاف ڪري ڇڏ.‘ اِيئي ري ڪري هي مهربانِي ڪري اَسانجا ڏوهہ معاف ڪري ڇڏ ڪِي تہ اَسِين پٽ اُوئي اِيشوَر نا مڃان تا جڪي نا اَسانجو اَبا مڃي تو. “يُوسف اُوئان رين اي واتين سنيڙي روڻ لگو. پَڇي يُوسف را پائِي آپ پٽ اُوئي سمهان گيا آن اُوئي سمهان آپرا سِيس نمايا آن ڪهيو تہ، ”جوئو، اَسِين تاهجا غُلام اَهان. “يُوسف اُوئان نا ڪهيو تہ، ”بِيهاجو مَ، هُون ڪوئِي اِيشوَر اَهان ڪِي؟ اَوهان تو مين سين نا اِنصافِي ڪرِي تِي پٽ اِيشوَر اُوئي نا پلائِي ۾ بدلائي ڇڏيو تہ جين او گهٽان ماڙهُوئان رِي جان بچائي، جين هيٹان ٿي رهيو اَهي.

جيل ۾ او آپت ۾ هيڪي ٻيجي نا ڪهڻ لگا تہ، ”جين اَسان آپري پائِي يُوسف سين ڪريو تو ايهيج اَسان سين ٿي پيو. ڪِي تہ جڏهين اَپين اُوئي نا ڏُک ڏيتا آن او اَپان نا منڻان ڪرتو رهيو، توئي اَپان اُوئي رِي هيڪ ئي وات ڪو سنيڑِي. اِيئي ري ڪري اَج اَسان تي اي مُصِيبت آئِي اَهي. “تڏهين رُوبن ڪهيو تہ، ”مين اَوهان نا ڪهيو تو تہ اِيئي تي ظُلم مَ ڪرو پڻ اَوهان مانهجِي وات ئي ڪو سنيڑِي. اِيئي ري ڪري هي اَپان سين اُوئي ري خُون رو بدلو ليو جائي پيو. “اُوئان نا اي خبر

يُوسف آپري پايان نا ڪهيو تہ، اَپڻي اَبا نا مِصر ۾ لي آئو آن اُوئي ٻيڑو ٻيڑو آپري خاندان نا پڻ اِٿ مِصر ۾ لي آئو يُوسف اُوئان سين واعِدو ڪريو تہ پُوري ڏُوڪاڑ ري وقت هُون اِيئان ري خاندان نا سنياليس. يعقُوب آن اِيئان رو پُورو خاندان مِصر ۾ آيو آن يُوسف آپري اَبا سين وڙي مِليو. آن يعقُوب آپري سجان ڏِڪران نا آن يُوسف ري ڏِڪران برڪت ڏِنِي. ڏُوڪاڑ پڙڻ واڙي سالان ۾ يُوسف آپري پايان نا آن اُوئان ري خاندان نا سنياليو. گهڻي سالان سين پَڇي اُوئي رو اَبا يعقُوب مري گيو.

ڪو هتِي تہ يُوسف اُوئان رين واتين سمجهي پيو، ڪِي تہ يُوسف آن اُوئان ري وِچ ۾ ٻيجي هيڪي ماڙهُو ترجمو ڪريو پي. تڏهين يُوسف اُوئان سين هيڪي پاسي جائي روئڻ لگو. پَڇي ڪينهڪ دير سين پَڇي وڃي اُوئان ڪنهين پَڇو آيو آن اُوئان سين واتين ڪرين. پَڇي اُوئي اُوئان سجان ري رُوبرُو شمعُون نا لي جائي ٻڌائي ڇڏيو.

يُوسف آپري پايان نا ٻنيامين نا آپ ڀيڑو لي آڻ رو ڪهيو آن شمعون نا مِصر ۾ ئي ڇڏي ڏِنو تہ جين او ٻنيامين نا آپ ڀيڑو لي آئين. اِيئي سين پَڇي يُوسف آپري پايان نا اِناج ڏي ڇڏيو آن اُوئان را پئيسا پڻ پَڇا اُوئان ري اِناج ۾ رکائي ڇڏيا. جڏهين اِيئان پايان نا خبر پڙي تو حيران آن پريشان ٿي گيا. يُوسف ري پايان گهر پُڄڻ سين پَڇي اي سڃِي وات آپري اَبا يعقُوب نا سنيڙائِي.

تائين جِيتو اَهي؟" پڻ اُوئي را پائِي اِتا ٻِيهاجي گيا تہ او اُوئي نا ڪوئِي وڃِتِي ڏي ڪو سگهيا. يُوسف آپري پايان نا ڪهيو تہ، "مين نيڙا آئو." جڏهين او نيڙيا آيا تڏهين اُوئي ڪهيو تہ، "مِنا ڇِڻائي جوئو، هُون اَوهانجو اوهيج پائِي يُوسف اَهان جڪي نا اَوهان ويچي مِصر مُلڪ ۾ پُجايو. "هي اَوهِين فڪر مَ ڪرو آن اِيئي وات سين آپري دِل ۾ پريشان مَ ٿيو تہ اَوهان مِنا ويچي اِڻ پُجايو. اَصل ۾ اِيشوَر اَوهانجِي جان بچاڻ سارُون اَوهان سين موهر مِنا اِڻ ميلهي ڇڏيو.

ڪينهڪ وقت سين پَڇي يعقُوب ري خاندان ڪنهين ڈان ختم ٿي گيو پڻ ڈُوڪاڙ اچان تائين هتو. يُوسف را پائي وڙي ڈان ليڻ سارُون مِصر گيا. پڻ اِيئي دفعا او آپري پائي بِنيامين نا آپ ييڑو لي گيا جين يُوسف اُوئان نا ڪهيو تو. يعقُوب ڪوتي چاهيو تہ او بِنيامين نا آپ ييڑو لي جائين، ڪِي تہ او اُوئي نا يُوسف سمجهي اُوئي سين پيار ڪرتو. يعقُوب اِيئي وات رو يقين ڪري چڈيو تو تہ يُوسف مري گيو اَهي. اِيئي ري ڪري پايان ہِ يهُوداه آپري اَبا سين وعِدو ڪريو تو تہ هُون اُوئي رو ضامِن ٿيان تو.تُون اُوئي نا مين سين پَڇو منگي. جي هُون اُوئي نا تين ڪنهين لي آئي موهر ہِ نہ پيڇاڙان تو هُون هميشہ سارُون گُنهگار ٿئِيس.

اي واتين سنيڑي يُوسف آپرو آپ نا سنيالي ڪو سگهيو. اِيئي ري ڪري اُوئي آپري سجان نوڪران نا رڙ ڪري حُڪم ڈِنو تہ، "اَوهِين سجا ڪمري سين ٻاهر نِسري جائو." جڈهين او سجا هليا گيا آن اُٽ ٻيجو ڪوئِي ڪو هتو، تڈهين يُوسف آپري پايان نا آپري باري ہِ سنيڑايو. يُوسف اِتو زور سين روئڻ لگو تہ، ٻاهر پِيتل ماڙهُوئان سنيڑيو آن اي خبر مِصر مُلڪ ري بادشاهِ رِي موحلات تائين پڻ پُڄي گئِي. يُوسف آپري پايان نا ڪهيو تہ، "هُون اَوهانجو پائِي يُوسف اَهان. ڪِي اَپڻو اَبا اَچان

پايان ڏان ناڻي سين ليڻ سارُون پئيسا پڻ ليا جڪو ڏان ۾ پَڇا آئي گيا تا او پڻ ليا آن اُوئي ييڙو ييڙو اُوئان يُوسف سارُون تحفا پڻ ليا. جڏهين يُوسف آپري پايان نا ڏنا تو اُوئي آپري پايان سارُون رُوتي تيار ڪرائِي. يُوسف اُوئان نا عمر ري مُطابق ٻيسارَيا. آن او اي جوئي حيران ٿي گيا. رُوتي ڪاڻ سين پَڇي پائي ڏان لي هليا گيا اِيئي دفعا يُوسف اُوئان رو آزمتو ليو آن پايان نا پَڇو آڻو پيو ڪِي تہ اُوئي ري ننڍي پائِي رو غلام ٿيڻ رو خطرو هتو اِيئي ري ڪري پايان ۾ هيڪي يُوسف نا ڪهيو.

مين آپري اَبا ري موهر ۾ اِيئي چوڪري رو ذِمو ليو اَهي آن اِين ڪهيو اَهي تہ، ’جي هُون اُوئي نا تين ڪنهين پَڇو نہ لي آئو تو هُون هميشہ سارُون اَوهانجو ڏوهارِي ٿئِيس. ‘ اِيئي ري ڪري هي مِنا موڪل ڏي تہ هُون اِيئي چوڪري ري بدلي ۾ اَوهانجو غُلام ٿي رهي جائُون آن اي چوڪرو آپري پايان ييڙو پَڇو هليو جائي. ڪِي تہ چوڪري سَوا هُون ڪيهڙو مُونھ لي آپري اَبا ڪنهين جائُون؟ اِيشوَر نہ ڪري تہ هُون آپري اَبا نا اِيئي ڏُک ۾ مرتي ڏيکان.“